

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เข้าวันอาทิตย์ที่ 26 พฤษภาคม 2556..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมสาธุชนทั้งหลาย เราได้มีความขวนขวายและมีความตั้งใจ มีศรัทธาเสียสละ ออกจากเคหะสถานบ้านช่องของตนเอง มาจากต่างจังหวัดทั้งไกลก็คืทั้ง ใกล้ก็คื เรียกว่าเป็นผู้ที่มีชัยชนะละออกจากความขัดข้อง ละออกจากจิตใจ คือมีชัยชนะจากกิเลสความชั่วทั้งหลายที่ไม่ดีไม่งามออกจากใจ ใจก็เลยเป็นบุญเป็นกุศลเป็นกุศลที่ได้สร้างเอาไว้ บางคนก็ได้คิดมาล่วงหน้า 3 วัน 4 5 วันก็แล้วแต่ วันนี้ได้มาถึงสถานที่นี้ แล้วก็สำเร็จความปรารถนาของตน ได้ทำบุญทำทานการกุศลเอาไว้ ในใจก็มีความสุข เป็นคนที่มีมีความสุขอยู่กับบุญกับกุศลกับคุณงามความดีที่ตนได้สร้างเอาไว้ ก็เรียกว่าคนมีความสุขทางใจ ใจมีที่พึ่งก็เลยมีความสุข หากบุคคลที่ขัดข้องหมองใจหรือใจไม่ดีใจวุ่นวายอย่างนั้น ก็พยายามที่จะน้อมระลึกถึงคุณงามความดีที่ตนเองได้สร้างเอาไว้ ไปให้ครอบครัวก็ดีลูกหลานก็ดี เพื่อนฝูงก็ดีคนเจ็บคนป่วยก็ดี บางคนทุกข์ยากลำบากเฉยใจต่างๆ เราคิดเป็นผู้ที่มีเมตตาได้ทำคุณงามความดีก็ได้แผ่เมตตาให้เขา ให้พวกเขาทั้งหลายเหล่านั้นหายจากความขัดข้อง ความเจ็บป่วยความทุกข์ยากลำบากทั้งหลาย ด้วยน้ำใจของเราที่มีความสุขนั่นเอง แผ่เมตตาให้คนทุกคน แผ่เมตตาบ่อยๆ นอนตื่นขึ้นมาก็มีจิตใจแจ่มชื่นเบิกบาน พุดจาปราศรัยก็มีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส มองหน้ามองตากันด้วยความแจ่มชื่นเบิกบาน ก็คือใจดีนั่นเอง คนใจดีมันก็มีความสุขอยู่สบาย ยืนเดินนั่งนอนไปที่ไหนมาที่ ไหนก็ดี ถ้าจิตใจของเรารื่นเริงอยู่ในคุณงามความดี ว่าชีวิตของเรานี้ได้สร้างคุณงามความดีเอาไว้ ยังไงๆถ้ายังเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในวัฏสงสารนี้อยู่ บุญกุศลทั้งหลายที่ตนเองได้สร้างสมอบรมบุญบารมีเอาไว้ ก็จะทำให้ตนเองนี้ไปเกิดในสถานที่ที่มั่งมีศรีสุขสมบูรณ์ มีความสุขความสบายเป็นอันสงฆ์ที่ได้สร้างเอาไว้ ผู้ที่ได้ถวายทานอาหารการกิน ไปอยู่ที่ไหนก็จะมีอาหารการกินสมบูรณ์ ได้ทานผ้าผ่อนท่อนสไบ ก็จะเป็นผู้ที่ มีเครื่องประดับประดามีเงินมีทองเครื่องนุ่งเครื่องห่มสะดวกสบาย บางคนได้ถวายทานให้ค่ารถค่าเรือก็คื นั่งรถนั่งเรือไปนู่นไปนี่ให้ความสะดวกสบาย ก็มีเงินมีทองซื้อรถซื้อเรือนั่งไปมาสะดวกสบาย มีเงินมีทองแล้วซื้อเครื่องอำนวยความสะดวกไว้ที่บ้านตนเองสำหรับอำนวยความสะดวกก็ได้ เวลาเมื่อโรกภัยไข้เจ็บไม่สบาย ไปหาแพทย์หาหมอ ซื้อหยูกซื้อยามารักษาพยาบาลให้ระดับความทุกข์มีความสุขเกิดขึ้น ก็ต้องอาศัยซึ่งปัจจัยเงินทองที่เราได้ทำบุญเอาไว้แล้ว จึงซื้อสิ่งของทั้ง 4 อย่างนี้ได้ ก็เรียกว่าเป็นปัจจัย ปัจจัยแปลว่าเป็นเครื่องเครื่องเกื้อหนุนบำรุง ให้จิตใจ ให้เกิดความผาสุกได้ ใจก็มีความสุขด้วย ก็เพราะมีปัจจัยนั่นเอง คนที่อยู่มีความสุขความสบาย มีบ้านมีช่อง มีรถมีเรือมีอาหารการกินมีเครื่องใช้สอยสะดวกสบาย ก็ด้วยอำนาจของบุญที่ตนเองได้สร้างสมอบรมเอาไว้ แต่ชาติก่อน เมื่อได้มาเกิดในชาตินี้จึงได้มาเกิดในสถานที่ที่มีเครื่องอำนวยความสะดวกสบาย เหมือนเด็กที่

เกิดใหม่ทุกวันนี้แหละ มาเกิดตามพ่อตามแม่ ตามบุญตามกรรมที่ตนเองได้สร้างเอาไว้ จึงมีความเหลื่อมล้ำค่าสูงต่างกัน คนทุกข์คนจนก็ดี เป็นพลเรือนก็ดี เป็นคหบดีก ฎุมพี เศรษฐี มหาเศรษฐีพราหมณ์มหาศาล พระราชามหากษัตริราชเจ้า ก็อาศัยซึ่งบุญบารมีแต่ละคนต่างกัน จึงมีความเหลื่อมล้ำค่าสูง มีความมั่งมีศรีสุขต่างกัน มีเครื่องอำนวยความสะดวกสบายต่างกัน เราก็มั่นใจเราเห็นอยู่อย่างนี้ว่าจะอยู่บ้านใดเมืองใดจังหวัดไหนก็ดี ครอบครัวใดก็ดี เราก็มั่นใจอยู่อย่างนี้ โอ.. เป็นเพราะอะไรหนอ จึงได้รับความความสะดวกสบายต่างกันอย่างนี้ ก็เพราะเป็นเรื่องของกรรมที่ได้สร้างสมอบรมเอาไว้นั่นเอง จึงได้รับความอำนวยความสะดวกสบายต่างกัน เพราะฉะนั้นเราอยู่บ้านใดเมืองใดเราก็ได้เห็น ก็ให้นึกขึ้นมาว่าเรานี้ได้ทำคุณงามความดีไว้ยังไงๆ ถ้าหากตกทุกข์ได้ยากลำบาก บุญกุศลก็จะอำนวยความสะดวกให้ เรียกว่าสนองกรรม เราได้ทำกรรมดีเอาไว้แล้วกรรมดีก็จะสนอง สนับสนุนให้ตนเองได้มีความสุข พวกที่ทำความชั่วทั้งหลายนั้นก็ได้รับความทุกข์ เหมือนคนอยู่ในคุกตะรางเรือนจำที่เขาทำไม่ดีไม่งานนั่นเอง เขาจึงต้องเข้าคุก บุคคลใดที่ได้ทำแต่คุณงามความดีไม่ได้เข้าคุกเข้าตะรางเรือนจำ จะเดินทางไปไหนจะไปบ้านไกลบ้านไกล จะไปต่างประเทศก็ดีก็ไปสะดวกสบายเพราะไม่ผิดศีลธรรม เพราะได้ทำคุณงามความดีเอาไว้นั่นเอง ดังนั้นเมื่อใจเรานี้ก็อย่างนี้ใจก็มีความรื่นรมย์มีความสุขอยู่ จึงเรียกว่าจิตใจนี้ได้กินอาหารดี อาหารคือความสุข คือคุณงามความดี หิวเมื่อไหร่ใจก็มีความสุข ถ้าเรามีความสุขอย่างนี้เราก็สามารถแผ่เมตตาไปให้ทั่วโลกได้ ไม่ว่าจะศาสนาใดก็ดีที่อยู่ในโลกนี้ ก็ให้เขาได้รับส่วนบุญจากเราบ้าง เราเป็นผู้ที่มีใจกว้างขวาง ก็ให้แบ่งบุญแบ่งกุศลแบ่งคุณงามความดี มีอะไรก็แบ่งๆกันไปตามได้ตามมี เหมือนปู่ตายายของเรา แจกลูกแจกหลาน สั่งอาหารออกมาตั้งโต๊ะตามร้าน ลูกหลานก็เข้าไปกินหน้าต้ายิ้มแย้มแจ่มใสเบิกบาน พ่อแม่ก็ดี ปู่ตายายก็ดี ก็หน้าตาแจ่มชื่นเบิกบาน ไม่ได้กินสักคำเดียวแต่ก็มีความสุข ก็อย่างนั้นแหละเป็นการเจือจานศรัทธาญาติโยมมาทำบุญก็เหมือนกัน อาหารการกินทั้งหลายที่ได้ตัดแบ่งภิกษุสามเณรแล้วก็ดี ตักแบ่งกันไปให้แก่เพื่อนมนุษย์คนยากคนจนที่ได้เกิดมาเป็นเพื่อนมนุษย์ก็ดี ตามได้ตามมี ใจของเราก็จะแจ่มชื่นเบิกบานว่า โอ..อาหารการกินของเรานี้ แจกแบ่งทั่วไปให้ได้รับความสุขอย่างนี้ มันก็เป็นบุญใหญ่ เหตุฉะนั้นแกงหม้อเดียว ตักให้ทุกองค์ๆทั้งพระและสามเณรก็ดี ที่เหลือจากนั้นญาติโยมก็ตักแจกแบ่งกันตามได้ตามมี จิตใจนั้นจะกว้างขวางอยู่ตลอด แจ่มชื่นอยู่ตลอด มีความสุขอยู่ตลอดนั่นเอง คนที่ได้ทำคุณงามความดีอย่างนี้เมื่อเวลาได้รับพรจากพระเจ้าพระสงฆ์ ผู้ที่จะหยาดน้ำก็ให้หยาดน้ำ แบ่งกุศลไปให้ปู่ตายายญาติมิตรสหาย อาม่าป้าป้าก็ดี เราสามารถที่จะแบ่งบุญเป็นกุศลให้ได้ คือให้น้ำใจ น้ำหยาดนั้นแทนน้ำใจ เมื่อเราได้รินน้ำนั้นก็อย่าให้น้ำขาดสาย เรียกว่า พอน้ำหมดก็เรียกว่าน้ำขาด เรียกว่าให้สิทธิ์ขาด ให้คุณงามความดีแก่เขาอย่างสิทธิ์ขาด อันนี้ท่านใดที่ไม่มีน้ำหยาดก็ให้หยาดอยู่ที่ใจ เป็นการเสียดสละให้เสียขาด ให้ไปเลย ให้คุณงามความดีไปเลย ให้บุญ บุญนี้ไม่หมด

จากดวงใจหรือก ำให้เท่าไหร่จิตใจก็ยิ่งเข้มขึ้นเบิกบานเป็นคนที่ม ำจิตใจกว้างขวาง ไม่เหมือนกับคนที่โลกโลกะ คนที่โลกโลกะนี้จะกินแต่คนเดียว มีอาหารมาก ๆ ก็กินอยู่คนเดียว หมูที่นั้่งล ำมอยู่ก็ไม่ให้กินด้วย เรียกว่าเป็นคนตระหนี่ คนจี้โลกโลกะ เป็นคนที่ใจไม่กว้างขวางไม่มีเมตตา เหตุฉะนั้นพวกเราทั้งหลายเป็นผู้ที่มีคุณงามความดี ก็ให้มีเมตตาทุกท่าน ำได้รับความสุขทุกท่านด้วยกัน เวลารับพรก็ให้ตั้งใจแผ่เมตตา..